

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 78.043 van 8 januari 1999

A. 81.641/VIII-1174

In zake : **JACOB** Sabine,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Vincent DE WOLF en
Mr. Philippe SIMONART, advocaten,
Guldenvlieslaan 68, bus 9,
1060 Brussel,

tegen :

de Franse Gemeenschap,
vertegenwoordigd door haar
Regering.

**DE VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de op 21 december 1998 ingestelde vordering, waarbij Sabine JACOB onder aanvoering van de uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing vordert van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 11 december 1998 waarbij de Minister van de Franse Gemeenschap belast met hoger onderwijs, wetenschappelijk onderzoek, sport en internationale betrekkingen mevrouw JACOB tijdelijk aanstelt in het IACF voor meisjes te Jambes (Hautes-Anhaive) in de tijdelijk vacante betrekking van mevrouw Audrey FICHET;

Gelet op de beschikking van 22 december 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij ze worden opgeroepen om te verschijnen op 30 december 1998

om 11 uur, de datum waarop de zaak is uitgesteld tot de terechtzitting van 6 januari 1999 om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DE WOLF en Mr. SIMONART, advocaten, die voor verzoekster verschijnen, en van Mr. HENRY, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidende advies van de heer BOUVIER, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering :

1. Verzoekster is vast benoemd als studiemeester-opvoeder in een internaat. Sinds meer dan tien jaar oefent zij haar functie uit in het autonome internaat van de Franse Gemeenschap te Andenne. Voor het schooljaar 1997-1998 had dit internaat 44 inwonende leerlingen, namelijk 22 meisjes en 22 jongens; het telde vier studiemeesters-opvoeders, verzoekster meegerekend.

2. Op 19 november 1997 brengt een niet nader bepaald personeelslid van het internaat de heer G. LOOZEN, inspecteur van het opvoedend hulppersoneel, op de hoogte "van het misplaatst gedrag van een opvoedster tijdens een reis naar Disneyland in Parijs. De aangeklaagde opvoedster wordt ervan beschuldigd dat ze toestaat dat sommige jongens van het

internaat zich lichamelijke vrijpostigheden tegenover haar veroorloven". Na een bezoek aan het internaat stelt G. LOOZEN de inspectrice-coördinatrice van het hoger onderwijs op 1 december 1997 schriftelijk voor een onderzoekscommissie op te richten.

3. De minister stemt ermee in dat een onderzoek wordt ingesteld. Dat onderzoek wordt toevertrouwd aan de reeds genoemde G. LOOZEN en een inspectrice. Nadat die twee inspecteurs het internaat vier keer bezocht hebben, maken zij een verslag op dat ze op 3 maart 1998 aan de inspectrice-coördinatrice richten. In dat verslag wordt verwezen naar bijlagen, genummerd van 1 tot 18, die hoofdzakelijk bestaan uit de verklaringen van de ondervraagde personeelsleden; die bijlagen bevinden zich niet in het administratief dossier. In het verslag wordt bericht over de "feiten die de opvoedsters aan de kaak hebben gesteld en waarvan ze rechtstreeks getuige zijn geweest", alsook over "de reacties van mevrouw JACOB op die beschuldigingen", "de feiten waarop de opvoedsters hebben gewezen en die aan hen gerapporteerd zijn", "andere episoden waarop de opvoedsters gewezen hebben", het standpunt van de internaatsbeheerder, het "gedrag van mevrouw JACOB ten aanzien van haar collega's" en "de sfeer op het internaat". Het besluit van het verslag is dat "het onderzoek zou moeten worden voortgezet zodat de verschillende getuigenissen eventueel aan elkaar getoetst kunnen worden en de geruchten over het gedrag van mevrouw JACOB nagegaan kunnen worden". Voorts vragen de makers van het verslag "duidelijke en aanvullende instructies".

4. Op 16 maart 1998 wordt een nieuw verslag opgemaakt. In het besluit ervan staat onder meer het volgende :

" Verscheidene gegevens wijzen erop dat :

- de houding van mevrouw JACOB ten aanzien van de jongens van het internaat meer dan bedenkelijk is.
 - mevrouw JACOB een groep interne leerlingen leidt aan wie ze verscheidene gunsten verleent die in strijd zijn met het reglement van het internaat. Zo verleent ze hen toegang tot lokalen waar ze zich kunnen afzonderen.
 - mevrouw JACOB haar "beschermelingen" ertoe aanzet de leerlingen van het internaat die niet tot die groep behoren te bedreigen";
- ...

De bewarende maatregelen die nodig zijn om de rust op het internaat te herstellen, moeten dus dringend worden genomen.

Tegen die achtergrond moeten zeker aanvullende onderzoeksdaden worden gesteld zodat ieders verantwoordelijkheid duidelijker wordt en zodat de definitieve maatregelen kunnen worden genomen die in de gegeven omstandigheden noodzakelijk zijn, maar dat valt buiten het bestek van onze onderzoeksopdracht.

...".

In het besluit van het verslag staat ook dat de internaatsbeheerder "alle gezag verloren heeft".

5. Op 16 maart 1998 verzoekt de minister de directeur-generaal van het hoger onderwijs en het wetenschappelijk onderzoek om dringend de volgende maatregelen te nemen :

- "- gelet op de ernst van de feiten en in het belang van de dienst moet mevrouw S. JACOB vanaf 17 maart 1998 bij wijze van ordemaatregel uit de dienst worden gehouden;
- met ingang van voornoemde datum dient u de betrokkene binnen vijf werkdagen te horen en haar de mogelijkheid te geven om zich door een raadsman naar keuze te laten bijstaan, zoals voorgeschreven in het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het administratief statuut van het bestuurs- en onderwijzend personeel. In haar oproepingsbrief moet uitdrukkelijk worden vermeld dat het onderzoeksdossier kan worden ingezien voordat ze wordt gehoord, alsook dat ze preventief kan worden geschorst;
- in afwachting van enige andere beslissing behoudt mevrouw S. JACOB haar activiteitswedde."

6. De directeur-generaal van het niet-verplichte onderwijs en wetenschappelijk onderzoek heeft verzoekster op 24 maart 1998 gehoord; ze wordt bijgestaan door haar raadslieden. De oproepingsbrief voor die hoorvergadering bevindt zich niet in het dossier; volgens het relaas dat daarover is gegeven in de nota die met het oog op die hoorvergadering voor verzoekster is ingediend, blijkt dat ze opgeroepen wordt "zodat ze kan worden gehoord over de gebeurtenissen die in het inspectieverslag worden vermeld.". De directeur-generaal maakt de volgende dag een proces-verbaal van verhoor op; uit het dossier blijkt niet of dit proces-verbaal aan verzoekster is voorgelegd en zij heeft het niet medeondertekend; het proces-verbaal bevat de uitleg van verzoekster, alsook een voorval in verband met het dossier naar aanleiding waarvan de raadslieden van verzoekster een met de hand geschreven nota indienen waarin ze opmerken dat zij wel het verslag van 3 maart 1998 heeft gekregen, maar niet de bijlagen.

7. Bij een nota van 15 april 1998 stelt de directeur-generaal aan de minister voor verzoekster aan te stellen "als opvoedster-huismeester (overdag) op het autonome internaat van Jambes of van mevrouw de Minister-Presidente te verkrijgen dat verzoekster in dezelfde graad wordt aangesteld in een instelling voor secundair onderwijs in de regio Namen-Jambes".

8. De minister antwoordt op 17 april 1998 dat hij niet op dit voorstel kan ingaan, omdat geen van de genoemde betrekkingen beschikbaar is; hij voegt er het volgende aan toe : "Ik verzoek u dus mij een ander voorstel te doen zodat mevrouw S. JACOB uit haar huidige functie kan worden verwijderd (studiemeester-opvoedster in een internaat) zonder dat dit voorstel bij de huidige stand van het onderzoek als een straf overkomt".

9. Bij een nota van 12 mei 1998 bezorgt de directeur-generaal de minister klachten van ouders van interne leerlingen "over reële bedreigingen aan het adres van hun kinderen"; die klachten bevinden zich niet in het dossier. In die nota stelt de directeur-generaal aan de minister voor verzoekster preventief te schorsen.

10. Bij een nota van 18 mei 1998 stemt de minister met dat voorstel in en preciseert hij onder meer het volgende : "overeenkomstig artikel 157bis van het voornoemde koninklijk besluit van 22 maart behoort te worden vermeld dat mevrouw S. JACOB preventief wordt geschorst voordat eventueel vervolging wordt ingesteld".

11. Bij een aangetekende brief van 20 mei 1998 wordt verzoekster op de hoogte gebracht van de beslissing om haar dertig dagen preventief te schorsen zonder dat haar wedde voor die periode wordt ingetrokken"; wat de motieven betreft, staat in die brief het volgende te lezen : "de ministeriële beslissing is ingegeven door de conclusies van het eerste onderzoeksverslag dat in het bezit is van uw raadsman, meester DE WOLF, en door de omstandigheid dat een ondraaglijk klimaat van haat en agressiviteit in de instelling is ontstaan waar voortdurend gevaar voor een ernstig ongeval bestaat. Ik wijs er nogmaals op dat het om een louter administratieve maatregel en niet om een tuchtmaatregel gaat en dat die tot doel heeft de rust te herstellen".

12. Op 4 en 5 juni 1998 wordt een aanvullend onderzoek ingesteld op het internaat te Andenne; naar aanleiding daarvan wordt een syntheseverslag over de verantwoordelijkheid van verzoekster en de internaatsbeheerder opgemaakt; over verzoekster staat in het verslag inzonderheid het volgende :

" Het is duidelijk dat de ongelukkige en ondoordachte machinaties van mevrouw JACOB de oorzaak zijn van de ongezonde sfeer die thans op het autonome internaat te Andenne heerst.

Wij moeten evenwel vaststellen dat de beschuldigingen die tegen mevrouw JACOB worden ingebracht op drie bezwaren stuiten :

- sommige ten laste gelegde feiten worden weliswaar bevestigd door gelijklopende getuigenissen, maar andere zijn op één rechtstreekse getuigenis gebaseerd, waartegen dan het principe "testis unus, testis nullus" kan worden aangevoerd;
- de getuigenissen worden niet gestaafd met tastbare bewijzen;
- mevrouw JACOB kan bogen op goede verslagen (beoordelingsstaat, inspectieverslagen). In één inspectieverslag staat evenwel dat het "te familiale" gedrag van betrokkene ten aanzien van sommige jongens van het internaat een niet te verwaarlozen risicofactor is.

De rust op het internaat kan niet terugkeren als mevrouw JACOB daar aangesteld blijft. Om de voornoemde redenen lijkt een tuchtstraf ons niet opportuun. Daarom stellen wij voor dat mevrouw JACOB bij wijze van ordemaatregel een nieuwe aanstelling krijgt in een meisjesinternaat.

...".

In het verslag staat ook dat "de internaatbeheerder ons in grote mate verantwoordelijk lijkt voor de huidige situatie op het internaat ... Volgens ons ligt het voor de hand dat de gebeurtenissen rond mevrouw JACOB zich niet zouden hebben voorgedaan als de jongens aan een opvoeder waren toevertrouwd ... ".

13. Bij een aangetekende brief van 15 juni 1998 wordt verzoekster ervan op de hoogte gebracht dat haar preventieve schorsing met twee maanden wordt verlengd.

Op dezelfde dag richt de directeur-generaal aan de minister een nota waarin hij voorstelt om het autonome internaat te Andenne om te vormen tot een internaat dat bij het atheneum wordt gevoegd, een

opvoeder in dienst te nemen en verzoekster aan te stellen als opzichtster bij de meisjes.

14. Bij een aangetekende brief van 7 augustus 1998 deelt de directeur-generaal verzoekster mee dat haar preventieve schorsing voor een nieuwe periode van drie maanden wordt verlengd en dat die beslissing wordt gemotiveerd door het onderzoeksverslag van 8 juni 1988 waarvan een afschrift aan betrokkene wordt gezonden; aan het eind van de brief wordt verzoekster eraan herinnerd "dat preventieve schorsing een louter administratieve maatregel en geen tuchtmaatregel is en dat die bedoeld is om de rust op het internaat te herstellen". Bij een verzoekschrift van 29 september 1998 vordert verzoekster de nietigverklaring van die beslissing.

15. Op 3 november 1998 richt de adjunct-directeur-generaal een nota aan de minister waarin hij hem attent maakt op de wijzigingen die het decreet van 6 april 1998 heeft aangebracht in de regeling inzake preventieve schorsing in het door de Franse Gemeenschap georganiseerd en gesubsidieerd onderwijs; in deze nota wordt de minister er onder meer op gewezen dat "de preventieve schorsing van mevrouw JACOB op 21 november 1998 afloopt".

16. Op 23 november 1998 schrijft verzoekster de minister het volgende :

" ...

Overeenkomstig het bepaalde in het koninklijk besluit van 1 september 1969, hoofdstuk IXbis, had ik mijn ambt op het IACF te Andenne op 23 november moeten hervatten.

Op aanraden van uw medewerker, de heer GERMEYS, heb ik er evenwel mee ingestemd om mijn ambt vooralsnog niet te hervatten en uw nadere instructies af te wachten.

Ik wens mijn ambt zo snel mogelijk te hervatten en ik denk dat ik krachtens het decreet van

6 april 1998 van de Franse Gemeenschapsregering daartoe het recht heb.

...".

17. Bij een aangetekende brief van 25 november 1998 wordt verzoekster ervan op de hoogte gebracht dat de minister besloten heeft om de preventieve schorsing te verlengen voor een nieuwe periode van drie maanden die ingaat "op de datum waarop deze aangetekende brief u door de post zal worden aangeboden". Verzoekster wordt erop gewezen "dat die verlenging luidens het decreet van 6 april 1998 houdende wijziging van de regeling inzake preventieve schorsing in het door de Franse Gemeenschap georganiseerd en gesubsidieerd onderwijs moet worden gezien in het kader van een eventuele tuchtvervolging (artikel 157bis, § 1, 2°, van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut). Voorts wijs ik u erop dat de maatregel tot preventieve schorsing voor het eerst is genomen op 20 mei 1998 tijdens een administratief onderzoek in het autonome internaat van de Franse Gemeenschap te Andenne en dat er sinds de eerste twee syntheseverslagen geen enkel nieuw element is aangebracht".

18. De tenuitvoerlegging van dat besluit is geschorst bij arrest nr. 77.541 van 10 december 1998, dat op dezelfde dag aan de verwerende partij ter kennis is gebracht. In het arrest worden de middelen ontleend aan schending van het beginsel "audi et alteram partem" en aan tegenstrijdige motivering van de handeling als ernstig beschouwd.

19. Op 11 december 1998 vaardigt de minister belast met hoger onderwijs, wetenschappelijk onderzoek, sport en internationale betrekkingen het besluit uit waartegen de vordering tot schorsing gericht is; dat

besluit wordt in de volgende bewoordingen ter kennis gebracht van verzoekster :

" Overwegende dat er grond is om de continuïteit van de openbare dienstverlening te handhaven en tegelijk de rechtszekerheid te waarborgen en de verkregen rechten van de in de tussentijd aangestelde personeelsleden te beschermen;

Overwegende dat de onverenigbaarheid die tussen u en het overige onderwijzend hulp personeel van het autonome internaat van de Franse Gemeenschap te Andenne is vastgesteld (cf. : verslag van het begeleidingscomité van 1 december 1998), van dien aard blijft dat er in het belang van de instelling wijzigingen in de ambtstoewijzingen moeten komen met inachtneming van de rechtspositionele bepalingen;

Gelet op het onderzoeksverslag van 8 juni 1998, opgemaakt door de inspecteurs MARNEFFE en FURNEMONT, waarin staat dat u bij wijze van ordemaatregel een nieuwe aanstelling in een meisjesinternaat moet krijgen;

Overwegende dat uit arrest nr. 38.762 van de VIe kamer van de afdeling administratie van de Raad van State blijkt dat de Executieve de leerkrachten in vast verband tot een functie benoemt en de minister ze een betrekking toekent, dat de minister ten gevolge van de bevoegdhedenverdeling gemachtigd is om aanstellingen te wijzigen, niet alleen op verzoek van de betrokkenen, maar ook bij wijze van ordemaatregel;

Overwegende dat u, wat uw woonplaats betreft, geen nadeel van dit besluit ondervindt;

Deel ik u mee dat de minister besloten heeft u tijdelijk aan te stellen in het autonome meisjesinternaat van de Franse Gemeenschap te Jambes (Haute-Anhaive) in de tijdelijk vacante betrekking van mevrouw Audrey FICHET.

Het besluit van de minister wordt ter kennis gebracht van de internaten te Andenne en te Jambes";

Overwegende dat noch de aanvoering van de uiterst dringende noodzakelijkheid, noch de ontvankelijkheid van het onderwerp van het beroep door de verwerende partij wordt betwist;

Overwegende dat de partijen het erover eens zijn dat A. FICHET op 4 januari 1999 haar functie heeft

hervat; dat het bestreden besluit, als men op de bewoordingen ervan afgaat, geen uitwerking meer zou hebben; dat de advocaat van de verwerende partij op de terechtzitting evenwel gezegd heeft dat de beëindiging van het ziekteverlof van A. FICHET geen invloed had op de aanstelling van verzoekster; dat de vordering bijgevolg nog steeds een onderwerp heeft;

Overwegende dat verzoekster een eerste middel ontleent aan schending van het algemene beginsel van behoorlijk bestuur en van billijke rechtspleging, het algemene beginsel van de tegenspraak, het adagium "audi et alterem partem" en het beginsel van de rechten van verdediging; dat ze de verwerende partij ten laste legt dat ze haar niet heeft gehoord alvorens het bestreden besluit uit te vaardigen;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de bestreden maatregel uitsluitend gemotiveerd is met de overweging "wegens de onverenigbaarheid tussen verzoekster en het overige onderwijzend hulppersoneel van het autonome internaat van de Franse Gemeenschap te Andenne" en niet in het kader van een eventuele tuchtvervolging is uitgevaardigd; dat ze opmerkt dat het administratief statuut en de geldelijke bezoldiging van verzoekster niet in het gedrang komen en dat de belangen van verzoekster door de keuze van het internaat te Jambes zo veel mogelijk worden veiliggesteld; dat ze voorts stelt dat "het duidelijk is dat de terugkeer van mevrouw JACOB naar het Instituut te Andenne bovendien in zeer slechte aarde zou zijn gevallen bij een groot aantal ouders, onder meer bij de ouders die klacht hebben ingediend";

Overwegende dat het gebruikelijk is dat wanneer de overheid van plan is een personeelslid op grond van zijn gedrag een ernstige maatregel op te

leggen, ze het betrokken personeelslid eerst de mogelijkheid moet bieden te worden gehoord, enerzijds over de feiten die hem ten laste worden gelegd en anderzijds over de maatregel die ze van plan is te nemen; dat in casu het besluit om verzoekster te muteren naar een internaat waar uitsluitend meisjes zijn, ernstig is, aangezien het de geruchten dat verzoekster zich onbehoorlijk zou gedragen met jongens van het internaat geloofwaardig maakt en verzoekster aldus in haar eer wordt aangetast; dat het gedrag dat verzoekster wordt toegeschreven aan de basis ligt van verschillende schorsingsmaatregelen tegen haar; dat de voortvarendheid waarmee de verwerende partij besloten heeft om verzoekster te muteren na de kennisgeving van het voornoemde arrest van 10 december 1998 aangeeft dat de motieven die doorslaggevend zijn geweest voor dat besluit, dezelfde zijn als die welke de verwerende partij ertoe gebracht hebben om verzoekster tijdelijk in haar functie te schorsen; dat tot slot en als belangrijkste punt moet worden vermeld dat de bestreden handeling gebaseerd is op het onderzoeksverslag van 8 juni 1998, waarvan het besluit als volgt luidt :

" Verscheidene gegevens wijzen erop dat :

- de houding van mevrouw JACOB ten aanzien van de jongens van het internaat meer dan bedenkelijk is.
- mevrouw JACOB een groep interne leerlingen leidt aan wie ze verscheidene gunsten verleent die in strijd zijn met het reglement van het internaat. Zo verleent ze hen toegang tot lokalen waar ze zich kunnen afzonderen.
- mevrouw JACOB haar "beschermelingen" ertoe aanzet de leerlingen van het internaat die niet tot die groep behoren te bedreigen";

dat verzoekster aldus tegelijkertijd had moeten worden gehoord over de feiten die haar vanzelfsprekend nog altijd ten laste worden gelegd en over de maatregel die de verwerende partij van plan was te nemen; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat verzoekster een derde middel ontleent aan schending van het algemene beginsel van behoorlijk bestuur en van evenredigheid, het algemene beginsel van de motivering, de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aan ontstentenis van een juiste, relevante en aanvaardbare motivering, aan dwaling omtrent de motieven en aan tegenstrijdige motivering; dat ze de bestreden handeling een vermomde tuchtstraf noemt en aanvoert dat de verwerende partij niet uitlegt in welk opzicht het belang van de dienst zou eisen dat ze uit het internaat te Andenne wordt verwijderd; dat ze opmerkt dat de minister de gemachtigde opperambtenaar bij een nota van 19 november 1998 het volgende heeft meegedeeld :

" Men mag er in geen geval van uitgaan dat de preventieve schorsing is uitgesproken naar aanleiding van een vastgestelde onverenigbaarheid. De preventieve schorsing moet in het kader van een eventuele tuchtprocedure worden gezien",

en zich verbaast over de ommekeer in het standpunt van de verwerende partij; dat ze voorts betoogt dat ze "een indrukwekkend aantal blijken van voldoening, eervolle vermeldingen en gelukwensen heeft gekregen" die de verwerende partij op partijdige wijze heeft geweerd;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de betwiste maatregel evenredig en redelijk is; dat ze het volgende uiteenzet :

" Uit het omvangrijke administratief dossier van de verwerende partij blijkt dat de minister zijn beslissing met volle kennis van zaken heeft genomen om de rust te laten terugkeren in het internaat te Andenne.

- In de twee verslagen over de onderzoeken die twee groepen van twee verschillende inspecteurs hebben uitgevoerd, wordt vastgesteld dat de verstandhouding binnen het opvoedersteam sterk verstoord was door de aanwezigheid van mevrouw JACOB.

- De getuigenissen van de opvoedsters alsook de klachten van de ouders leiden tot dezelfde conclusie.

- Uit het verslag van de begeleidingscommissie, alsook uit de verklaring van de nieuwe internaatsbeheerder blijkt duidelijk dat de terugkeer van mevrouw JACOB naar het internaat te Andenne het opvoedersteam zou destabiliseren en dat sommige kinderen nog erg onder de indruk zijn van de gebeurtenissen van vorig jaar. De onmiddellijke terugkeer van verzoekster zou het wankel evenwicht dat sinds haar voorlopige verwijdering hersteld is, in het gedrang brengen";

Overwegende dat op 9 juni 1997 een inspectieverslag over verzoekster is opgemaakt; dat het advies van de inspecteur "zeer goed" luidt en als volgt gemotiveerd is :

" Mevrouw JACOB heeft een sterke persoonlijkheid. Daardoor heeft ze over alle leerlingen gezag en kan ze tegelijk vrij familiair met ze omgaan. Op alle ogenblikken van het internaatsleven toont de opvoedster zich beschikbaar voor de kinderen. Haar opvoedkundige aanpak is zeer positief : ze moedigt aan, geeft raad, beloont, zet aan om inspanningen te leveren en respect op te brengen voor anderen. Ik raad mevrouw JACOB dringend aan zich te laten inschrijven voor het volgende examen voor het behalen van het brevet van beheerder. Ze heeft de geschikte persoonlijkheid om zulk een taak met succes te vervullen";

dat meer dan vijftien interne leerlingen van beiderlei kunne verzoekster hebben gesteund, alsook de ouders van vijf onder hen die haar beroepsbekwaamheid en haar menselijke kwaliteiten loven; dat daarentegen twee interne leerlingen, de moeder van één van beiden en een andere ouder kritiek hebben geleverd op het gedrag van andere interne leerlingen tegen wie werd aangevoerd dat ze door verzoekster beschermd werden; dat het onbegrijpelijk is dat de verwerende partij alleen die klachten in aanmerking heeft genomen;

Overwegende weliswaar dat het onderzoek dat in het internaat te Andenne is ingesteld, voortvloeit uit de aanklacht van 17 november 1997 die heeft geleid tot een onderzoek tijdens hetwelk onder meer de opvoedsters C. CREMER, C. BOON, C. PUIITS en C. VIGNAUX en de

opvoedster-boekhoudster J. BOSSMEYER zijn gehoord; dat niets er toen op wees dat hun verklaringen in twijfel konden worden getrokken;

Overwegende dat bovengenoemden nog andere beschuldigingen tegen verzoekster hebben geuit nadat op 3 maart 1998 het verslag van de onderzoekscommissie was ingediend; dat de vier opvoedsters op 6 maart 1998 de inspecteur het volgende hebben geschreven :

" Naarmate wij vorderen en na hetgeen sommige kinderen ons in vertrouwen hebben verteld, beseffen wij dat wij slechts het topje van de ijsberg hebben gezien en dat er ergere zaken gebeurd zijn die in strijd zouden kunnen zijn met de goede zeden";

dat de vier opvoedsters en de opvoedster-boekhoudster op 14 maart 1998 het afschrift van die brief naar de minister hebben gestuurd en er het volgende aan toegevoegd hebben :

" Woensdag laatstleden, 11 maart 1998, heeft Medhi GORBAL (een interne leerling van 17 jaar) immers zelfmoord proberen te plegen door zich de aders door te snijden. De oorzaak van die wanhoopsdaad (die gelukkig mislukt is) zijn de pesterijen van mevrouw JACOB en haar beschermelingen (bedreiging te slaan ...). Alsof dat nog niet genoeg was, doet zich de volgende dag, namelijk op 12 maart 1998, rond 21.30 uur nog een zelfmoordpoging voor. Dit keer gaat het om Caroline JACQUES, die zelfmoord wou plegen door geneesmiddelen (REGULTON) in te nemen. Het meisje verblijft nog in het ziekenhuis. Ook dat gedrag is te wijten aan de psychologische pesterijen van mevrouw JACOB.";

Overwegende dat in maart 1998 bij de algemene afgevaardigde voor de rechten van het kind door onbekenden een klacht is ingediend tegen verzoekster; dat daarin gewag wordt gemaakt van zedenfeiten en twee zelfmoordpogingen; dat directeur-generaal PHILIPPART begin april 1998 een brief naar de algemeen afgevaardigde heeft geschreven waarin hij de volgende toelichting geeft :

" De oorzaak van de (twee) zelfmoordpogingen ligt niet in het internaatsleven. Eén van de moeders (die ik heb

ontmoet) heeft mij uit vrije beweging verteld welke interne familiale reden haar dochter van minder dan 16 jaar ertoe gebracht heeft een overdosis geneesmiddelen in te nemen";

dat het in die omstandigheden kennelijk onredelijk was nog enige geloofwaardigheid te hechten aan de verklaringen van de vier opvoedsters en de opvoedster-boekhoudster; dat Caroline JACQUES de minister op 28 mei 1998 voorts het volgende heeft geschreven :

" Het is echter erger geworden toen ik een zelfmoordpoging heb ondernomen en naar het ziekenhuis ben gebracht (...). Mevrouw PUITS is dan naar het ziekenhuis gekomen met een blad papier en een balpen en heeft mij gedwongen een valse getuigenis af te leggen tegen mevrouw JACOB, waarbij ze zei dat er sprake was van het niet-verlenen van hulp aan een persoon in nood. Aangezien dat niet waar was en mevrouw JACOB, die op de jongensafdeling was, zelfs niet aanwezig was op het ogenblik van de feiten, heb ik geweigerd die valse getuigenis af te leggen. Aangezien zij niet tevreden was dat ik het niet wou schrijven, bestookte zij mijn moeder en mijn zuster aan de telefoon door te zeggen dat het toch wel jammer was dat ik die getuigenis niet wilde afleggen, terwijl dat de enige mogelijkheid was om mevrouw JACOB van school te kunnen sturen.";

Overwegende dat uit het dossier niet blijkt dat de verwerende partij ook maar enigszins gereageerd heeft op de manoeuvres van de opvoedsters en inzonderheid van C. PUITS;

Overwegende dat de sfeer op het internaat te Andenne geenszins rustiger geworden is door de schorsing van verzoekster; dat opvoeder P. FRANQUINET op 5 juni 1998 immers de volgende verklaring heeft afgelegd :

" ... sinds het vertrek van mevrouw JACOB zijn de incidenten van materiële aard en de agressie tegen mijn andere collega's toegenomen, ik weet niet waaraan dat te wijten is. Ik vrees dat de branden de komende weken zullen voortduren en ik heb de indruk dat een escalatie van de problemen niet uitgesloten is en zelfs te vrezen valt";

dat noch het verslag van 4 december 1998 van de begeleidingscommissie van het internaat, noch de brief

van 11 december 1998 die de waarnemend beheerder aan de minister heeft gericht iets aan die vaststelling afdoen; dat in die stukken alleen gewag wordt gemaakt van de angst dat het opvoedersteam opnieuw zou worden samengesteld zoals vroeger, wat voor de hand ligt, en van veronderstellingen over hoe sommige ouders zouden reageren als verzoekster zou terugkomen;

Overwegende dat het kennelijk onredelijk is verzoekster als de oorzaak te beschouwen van de spanningen die in het internaat zijn ontstaan na valse of weinig geloofwaardige aantijgingen tegen haar; dat mutatie naar een internaat waar uitsluitend meisjes verblijven in de gegeven omstandigheden niet in verhouding lijkt te staan tot de doelstelling ervan, waarbij het welzijn van de interne leerlingen het voornaamste streefdoel moet zijn; dat het tot slot tegenstrijdig is dat de verwerende partij zich erop beroept dat ze bevoegd is om van ambtswege een mutatie op te leggen en voorts te kennen geeft dat ze de zogenaamde "verkregen rechten" van de opvoeders die nu op het internaat te Andenne werken, wil veiligstellen; dat het middel ernstig is;

Overwegende, wat het wettelijk vereiste moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat de bestreden handeling verzoekster zwaar in haar eer aantast; dat er niet van uitgegaan kan worden dat een eventueel vernietigingsarrest dit moreel nadeel genoegzaam zou kunnen goedmaken, tenzij vooruitgelopen wordt op het middel dat tot die nietigverklaring zou kunnen leiden;

Overwegende dat voldaan is aan de twee voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, die vervuld moeten zijn wil de

Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kunnen bevelen;

Overwegende dat verzoekster geen aanspraak kan maken op de toepassing van artikel 94 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, omdat ze tot op heden geen beroep tot nietigverklaring van de betwiste handeling heeft ingesteld; dat de vordering tot het opleggen van een dwangsom die ze heeft ingesteld via een "memorie van wederantwoord" waarin de procedureregeling niet voorziet, niet ontvankelijk is; dat bovendien moet worden verondersteld dat de verwerende partij, door twee schorsingsarresten behoorlijk ingelicht, de maatregelen zal nemen die de situatie vereist,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Geschorst wordt de tenuitvoerlegging van de beslissing van 11 december 1998, waarbij de Minister van de Franse Gemeenschap belast met hoger onderwijs, wetenschappelijk onderzoek, sport en internationale betrekkingen mevrouw JACOB tijdelijk aanstelt in het IACF voor meisjes te Jambes (Hautes-Anhaive) in de tijdelijk vacante betrekking van mevrouw Audrey FICHET.

De vordering wordt voor het overige afgewezen.

Artikel 2.

Overeenkomstig artikel 3, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, zal van dit arrest per fax kennis worden gegeven.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad
gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing, op acht januari 1900 negenennegentig
door :

de HH. GEUS, kamervoorzitter,
BOSQUET, toegevoegd griffier.

De toegevoegd Griffier,

De Voorzitter,

E. BOSQUET.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.